

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Basametalcons”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Buia Mihail împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basametalcons” cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Basametalcons” și menținută hotărîrea Judecătoriei Cahul din 23 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 26 august 2015, Buia Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Basametalcons” cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Buia Mihail a indicat că la 04 februarie 2015, în calitate de beneficiar și SRL „Basametalcons” – în calitate de antreprenor, au încheiat contractul de antrepriză nr. 001, avînd ca obiect de reglementare executarea lucrărilor de confecționare și instalare a unui ascensor tip PMG-500 în blocul locativ amplasat în orașul Cahul, Prospectul Republicii, 15.

Susține că, costul lucrărilor prestate a fost stabilit de părți la suma de 44400 lei, din care 25000 urmau a fi achitați la data încheierii contractului, 14400 lei – la prezentarea ascensorului asamblat și restul sumei de 5000 lei după terminarea lucrărilor și darea în exploatare.

Potrivit pct. 3.3 din contract, antreprenorul SRL „Basametalcons” s-a obligat să efectueze lucrările în decurs de 15 zile de la data achitării sumei de anticipație de 25 000 lei.

Declară reclamantul că la data încheierii contractului pârâtului i-a fost transmisă suma de 25 000 lei, iar ulterior încă 11 200 lei, însă SRL „Basametalcons” nu i-a eliberat factură fiscală și bon de plată, neefectuând lucrările în modul stabilit de contract, ceea ce l-a determinat pe Buia Mihail să se adreseze la organele de drept cu o plângere de atragere la răspundere a administratorului întreprinderii, Semionov Alexandru.

Menționează că în cadrul audierilor, Semionov Alexandru a recunoscut faptul primirii sumei de 36 200 lei și asumării angajamentului de instalare a ascensorului, însă obligațiunile n-au fost executate.

Invocă reclamantul Buia Mihail că la 22 iulie 2015 a notificat pârâtul despre rezilierea contractului pentru neexecutarea esențială și restituirea sumei de 36200 lei, solicitând achitarea penalității de întârziere potrivit pct. 2.2 și 6.2 din contract calculată începând cu 21 februarie 2015 în mărime de 0, 1 % pentru fiecare zi de întârziere ceea ce constituie 6660 lei, însă nu a primit răspuns.

Cere Buia Mihail încasarea datoriei în mărime de 36200 lei, penalității de întârziere în sumă de 6660 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Cahul din 23 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă și încasată din contul SRL „Basametalcons” în beneficiul lui Buia Mihail suma de 36 200 lei cu titlu de datorie, 6600 lei cu titlu de penalitate și cheltuielile de judecată constituite din 5000 lei – asistența juridică și 1285 lei – taxa de stat.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către SRL „Basametalcons” și menținută hotărârea Judecătoria Cahul din 23 noiembrie 2015.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la obligațiunea pârâtului SRL „Basametalcons” născută din contract încheiat în condițiile prevăzute de lege, însă neexecutată în măsura și în termenele stabilite de contract.

La 02 septembrie 2016, SRL „Basametalcons” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016 și hotărârii Judecătoria Cahul din 23 noiembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului SRL „Basametalcons” a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, indicând că nu a fost citat legal, instanța de fond a expediat de 3 ori citații la adresa sa, însă avizul poștal s-a întors fără răspuns, în acest caz dânsul urma a fi citat public în conformitate cu prevederile art. 108 CPC.

De asemenea a invocat că, nu recunoaște recepționarea sumei de 11200 lei, întrucât nu există probe care ar confirma primirea acesteia, respectiv penalitatea de întârziere a fost calculată eronat din suma de 36 200 lei și nu din 25 000 lei, adică urma a fi încasată doar suma de 4500 lei ($25000 \cdot 0,1 \cdot 180$ zile).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului se atestă că copia deciziei Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 29 iulie 2016 (f.d. 102), însă nu se atestă date când a fost recepționată de recurent.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SRL „Basametalcons” la 02 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 14 septembrie 2016, în adresa intimatului Buia Mihail a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Basametalcons” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul SRL „Basametalcons” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Basametalcons” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Basametalcons” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului SRL „Basametalcons” precum că nu a fost citat public potrivit art. 108 CPC, deoarece această prevedere este aplicabilă numai situației în care locul de aflare al pârîtului nu este cunoscut, în speță însă adresa recurentului-pârît a fost cunoscută de intimatul-reclamant, fiind indicată și în contractul care constituie obiectul litigiului, astfel nu era necesară citarea publică.

Faptul nerecepționării citației din motive necunoscute nu obligă instanța de judecată la citarea publică, SRL „Basametalcons” fiind persoană juridică și activând la sediul dat trebuia să depună diligența necesară pentru a verifica regulat corespondența. Mai mult ca atât SRL „Basametalcons” nu a invocat schimbarea sediului, iar în cererea de apel recurentul-apelant a indicat că despre existența hotărîrii primei instanțe din 23 noiembrie 2016 a aflat la 10 decembrie 2015, prin intermediul scrisorii poștale, astfel rezultă că acesta duce evidența corespondenței primite la această adresă și a cunoscut și despre citațiile expediate anterior, însă s-a eschivat de la recepționarea acestora.

Afară de aceasta, recurentul SRL „Basametalcons” atât în prezentul recurs cât și în cererea de apel nu a invocat necitarea legală drept temei de rejudecare a pricinii, solicitînd emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii.

Cu referire la argumentul recurentului precum că nu recunoaște recepționarea sumei de 11200 lei, întrucât nu există probe care ar confirma primirea acesteia și respectiv penalitatea o consideră calculată eronat din suma de 36 200 lei și nu din 25 000 lei, reiterăm că acest argument este similar celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător. Afară de aceasta, se accentuează că, conform contractului încheiat între părți penalitatea se încasează în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma contractului, adică din 44 400 lei și nu din cea achitată.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c.

Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Basametalcons” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Basametalcons” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic